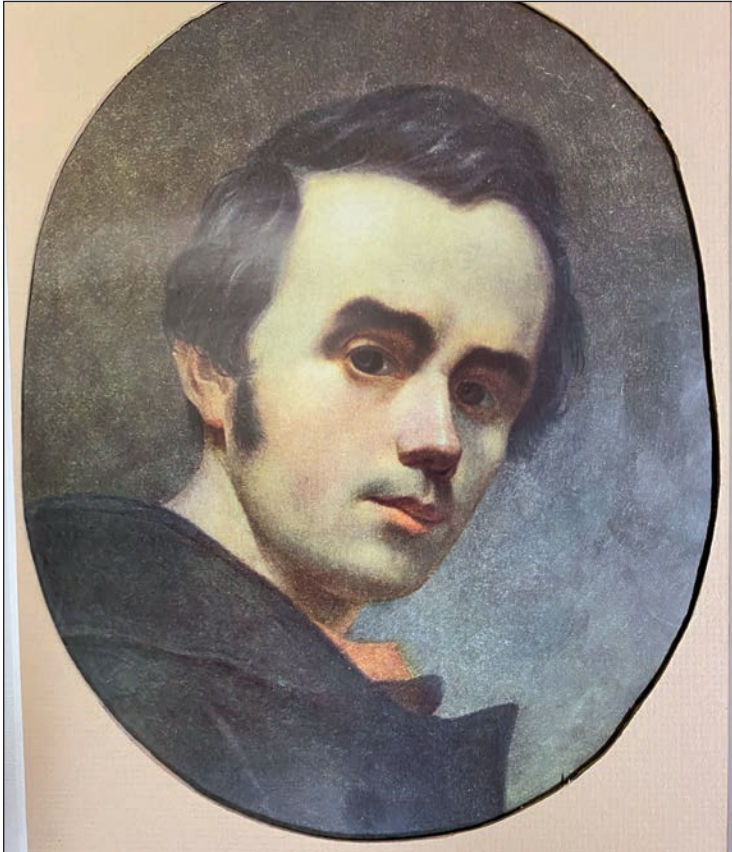

Дотримання заповітів Тараса Шевченка

Кожна свідомо нація докладає особливих старань, щоб гідно і велично вшанувати пам'ять визначних синів свого народу, відзначити вагомі історичні події свого минулого, підтвердити їхнє існування, підкреслити їхню вагомість та суть. Відзначення роковин народження чи смерті Тараса Шевченка завжди мали вагоме значення в культурному та політичному житті українців як в Україні, так і в діаспорі. Українці, де би вони не були і в якій ситуації би не опинилися, ніколи не забували віддати шану своєму поету, пророку, мистцю, учителю. Але були обставини, при яких святкування було заборонене ворожими силами і відбувалося обмежено, а то й підпільно, наслідком чого могло бути жорстоке покарання. Тільки українська діаспора могла вільно зберігати і відзначати пам'ять свого пророка і завжди робила це велично та гідно. Доказом цього є численні архівні матеріали, які зберігаються у нашому Музеї та бібліотеці. Діаспора видавала англomовні інформативні матеріали про свого пророка, будувала пам'ятники в столицях країн свого осідку, по-

ширювала його слово правди і науки як поміж своїх, так і серед чужих. При тому діаспора завжди слідувала за подіями у рідному краї і повсякчас допомагала у нужді.

Життя і творчість Тараса Шевченка служили і служать дороговказом в усіх аспектах національного відродження, збереження національної ідентичності, в боротьбі за незалежність та були натхненням і постійним пригадуванням про виконання його заповіту. І хоч Україна не раз боролася за свою незалежність, ці спроби не були успішними, бо з нами світ не рахувався, а ми не були об'єднані для такої справи. Але з розпадом Советського Союзу Україна, будучи однією з советських республік, без війни і без кровопролиття проголосила незалежність. У серпні минулого року Україна радісно та урочисто відзначила 30-річчя своєї незалежності. А нашому північному сусіду – постійному ворогу – не сподобався успішний, процвітаючий, демократичний розвиток України. Президент Росії Путін, вигадавши безпідставні обвинувачення, напав на Україну. І зараз російське військо

безпощадно вбиває людей, нищить країну, руйнує старовинні історичні пам'ятки, культурні шедеври, хоче стерти історичну пам'ять України.

Цьогорічне відзначення 161-х роковин смерті Тараса Шевченка є особливим, бо саме тепер український народ ще раз бореться за свою незалежність, виконуючи заповітні слова Шевченка. Як ніколи в минулому, у цій війні український народ об'єднаний в одну силу, з одним дороговказом – не віддати України, навіть жодного її клаптика, ворогові. Стійкість, відданість, завзятість, героїзм воїнів і всього населення гідний подиву. Нарешті увесь світ нас знає, бачить у правдивому світлі, а не в брехливому російському висвітленні. Українська діаспора, як і в минулому, відразу відгукнулася і взялася допомагати. Цікавим документом у нашому архіві є летючка-повідомлення про концерт на честь Тараса Шевченка, який відбувся 1915 року в м. Пітсбург. Це рік після початку першої світової війни 1914 р. і московської навали на Галичину та її жакливе спустошення. На летючці зазначе-

но, що дохід з концерту “призначений на вдів і сиріт по поляглих героях в старім краю”. Історія повторюється...

Наш Музей і бібліотека зберігає чисельні документи, унікальні видання та мистецькі твори шевченкіяни. Між ними маємо погруддя Тараса Шевченка роботи найславнішого українського скульптора Олександра Архипенка. Цією скульптурою Архипенко проілюстрував Шевченкову поему “Думи мої”, а точніше – слова “В Україну ідіть, діти, в нашу Україну...”. Це промовисті слова у наш тривожний час. І ми ідемо в Україну – якщо не фізично, то духовно, то допомогою, то старанням зберегти все, що українська діаспора розбудувала і зберігала десятиліттями для прийдешніх поколінь, щоб культурна спадщина нашого народу, щоб українська історична пам'ять ніколи не пропала.

Любов Волинець

На світлинах: зразки документів із колекції Українського Музею і Бібліотеки у Стенфордї, КТ

СВЯТОЧНУ АКАДЕМІЮ ПАМ'ЯТИ Т. Г. ШЕВЧЕНКА УЛАДТВОУЄ КУЛЬТУРНО-ОСВІТНІЙ РЕФЕРАТ ПРИ УПРАВІ ОСЕЛІ В РЕГІОНІ СВУРЗІ

ПРОГРАМА

<p>I</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. „Заповіт“ — муз. Левицького, вик. хор Оселі 2. Святючна промова — о. проф. Данилевський 3. „Думи мої“ — муз. Котка, вик. Студ. хор 4. „Минають дні“ і „Не парікаю я на Бога“ — Мельодекл., вик. п-і Стефаніва 5. „Чи я в лузі не калина була“ — муз. Чайковського „Плавай, плавай лебедонько“ — муз. Лисенка, вик. п-і Гавриленко 6. „Учітєся брати мої“ — муз. Давидовського „Живи Україно“ — муз. Гайворонського, вик. хор гімназії. 	<p>II</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. „Чого мені тяжко“ — муз. Волошина „По дїброві вітер віє“ — народня пісня „Зоре моя вечірняя“ — нар. пісня, вик. жіноч. хор 2. „Гетьмани“ — муз. Лисенка „І золотої і дорогої“ — муз. Січинського, вик. Др. Йойко 3. „Кавказ“ — деклямація, вик. п. Кавкова 4. „Не щебече соловейко“ — муз. Глинки „Як би мені черевички“ — муз. Лисенка, вик. п-і Шостака 5. „Ой три шляхи“ — муз. Топольницького, вик. хор Оселі 6. „Бють пороги“ — деклямація, вик. п. Шевченко 7. „Розрита могила“ — муз. Котка, вик. хор Оселі „Україно моя любя“ — муз. Аркаса, хор в супроводі оркестра.
---	---

Диригенти хорів:

1. Осельного — п. Скремета
2. Жіночого — п-і Костенюк
3. Студентського — п. Корчинський
4. Гімназійного — проф. Пачовський

Диригент оркестра — п. Гавриленко Вол.

ПОЗІР! ПОЗІР!

Пітсбурська Громада
— святкувати ме
54. роковини смерті і 101. роковини уродин
Народнього Кобзаря

ТАРАСА ШЕВЧЕНКА КОНЦЕРТОМ,

який відбуде ся
В ТОМИНУ НЕДІЛЮ, ЦЬВІТЕНЬ 11, 1915
о годині 8-ійї вечером

в парохіяльній галі при семій вулиці на Савт Сайд.

Весь дохід призначено для вдів і сиріт по поляглих героях в старім краю.

Хто почувас себе дитиною Руського Народу, кому на серці лежить його добро, всі приходіть на отсе свята, аби гідно вшанувати пам'ять одного з найлучших синів нашого Народу і підпомочи одночасно велике діло християньского милосердя.

Виділ „П. Бояна“.